

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол: Ді. 16 зач. 6, 1-7.

В тих днях, коли учнів ставало дедалі більше, зчинилось нарікання гелленістів на євреїв, що вдів їхніх занедбано в щоденній службі. Тоді дванадцять прикликали громаду учнів і сказали: – Не личить нам лишати слово Боже і при столах служити. Виберіть собі, отже, з-поміж вас, брати, сімох мужів доброї слави, повних Духа та мудрости, і ми їх поставимо для цієї служби; ми ж будемо пильно пробувати у молитві і в служінні слова. Вподобалось це слово всій громаді, й вибрали Стефана, мужа, повного віри і Святого Духа, Филипа, Прохора, Ніканора, Тимона, Пармена та Миколая, прозеліта з Антіохії, і поставили їх перед апостолами, і, помолившись, поклали на них руки. І росло слово Боже та множилось число учнів у Єрусалимі вельми, і велика сила священиків корилися вірі.

Євангеліє: Мр. 69 зач 15, 43 – 16, 8

В той час Йосиф з Ариматеї, поважний радник, що й сам очікував царства Божого, прибув і, сміливо ввійшовши до Пилата, попросив тіло Ісуса. Пилат здивувався, що вже вмер; і, прикликавши сотника, спитав його, чи вже помер. Довідавшись від сотника, що так, він видав Йосифові тіло; тоді Йосиф, купивши полотно, зняв його, обгорнув полотном і поклав у гробі, що був висічений у скелі. Потім прикотив камінь до входу гробу; Марія ж Магдалина й Марія, мати Йосифа, дивились, де його поклали.

Як же минула субота, Марія Магдалина, Марія, мати Якова, та Саломія купили пахощів, щоб піти та намастити його. Рано-вранці, першого дня тижня, прийшли вони до гробу, як сходило сонце, і говорили між собою: – Хто нам відкотить камінь від входу до гробу? Але, глянувши, побачили, що камінь був відвалений, був бо дуже великий. Увійшовши до гробу, побачили юнака, що сидів праворуч, одягнений у білу одежу, і злякались. Він до них промовив: – Не бійтеся! Ви шукаєте Ісуса Назарянина, розп'ятого. Він воскрес, його немає тут. Ось місце, де його були поклали. Та ви йдіть, скажіть його учням та Петрові, що він випередить вас у Галилеї: там його побачите, як він сказав вам. І вони, вийшовши, побігли геть від гробу, бо страх і трепет огорнув їх, і нікому нічого не казали, бо боялися.

ПРОДОВЖЕННЯ ПОПЕРЕДЬНОГО НОМЕРУ

Аристократ у чернечій рясі

Року 1912 Казимир прийняв рішення змінити обряд на східний і вступив у греко-католицький монастир на Балканах у селі Кам'яниця. Так приєднався до Церкви, яку очолював його брат митрополит Андрей.

Казимир бачив, що брат діє одинаком і не має підтримки української інтелігенції. Митрополита навіть називали "польським шпигуном" і "провокацією єзуїтів". У листах до родини Шептицький-молодший згадував, що він зрікся світу політики, громадської діяльності та бізнесу й вирішив піти в монастир через бажання допомогти братові-митрополиту в його діяльності.

Року 1915 Казимир граф Шептицький отримав священичі свячення і відслужив свою першу літургію у греко-католицькому храмі у Прилбичах. Вже як отець Климентій. Монаше та священиче ім'я взяв на честь Папи Римського Климента, який наприкінці I століття загинув мученицькою смертю у Криму.

До 1939 року отець Климентій активно відроджував монастирі Чину Святого Теодора Студита. На початку 1930-х років перевіз до Львова церкву з села Кривка Турківського району і на львівському Кайзервальді почав створювати чернечий осередок для монахів-студитів. Тоді ж студити облаштувалися в Уневі.

Шептицький перетворив тамтешню занедбану літню резиденцію львівських митрополитів не просто на монастир, а на великий ремісничий центр. Чернеча господарка була не меншою, ніж у заможному панському фільварку.

У передвоєнні роки отець Климентій став незамінним помічником для важкохворого митрополита Андрея. Глава церкви хворів на туберкульоз кісток. У другій половині 1930-х років він уже не міг пересуватися самостійно, а на початку 1940-х уже майже не володів руками та ногами. Брат не залишав брата ні на крок – виконував функції і писаря, і близького повірника, і сповідника.

Митрополит таємно іменував його екзархом Росії та Сибіру.

"Ноїв ковчег" братів Шептицьких

Війна була нещадною до родини Шептицьких. Року 1939 більшовики у Прилбичах вбили брата Леона та його дружину Ядвігу. У 1940 році німці розстріляли в Замості брата Олександра. НКВС у Катині стратив племінника Андрія, який хотів стати священником. У Дев'ятниках совіти заарештували ще одного племінника – Яна – й ув'язнили у таборах аж під Владивостоком.

Під час Другої світової війни Андрей і Климентій Шептицькі рятували львівських євреїв. Монах-студит Лаврентій Кузик згадував: "Отець архімандрит [...] сказав: "Хто допоможе євреям?" Там було сто двадцять монахів, так всі встали"

У монастирях переховували понад 200 дітей, яким роздали фальшиві документи з українським іменами та прізвищами. Наприклад, син львівського рабина Курт Левін називався Роман Митка, пізніше – Роман Матковський. Багато свідків цих трагічних і страшних подій ще живі – польський дипломат Адам Ротфельд, автор низки публікацій про роль Шептицьких у порятунку жертв Голокосту; Лілі Польман-Штерн, жителька Лондона; ізраїльтянин Оded Амарант; діти рабина Давида Кахане та інші.

Географія місць переховування євреїв вражає. У Львові їх оберігали в Митрополітичій палаті і в Монастирі святого Йосифа на вулиці Петра Скарги. Поряд – в Українському шпиталі "Народна лікарня", що був місцем не лише переховування, а й лікування євреїв. Ще одна важлива локація — взуттєва фабрика "Солід" на Трибунальській.

А ще в монастирях: у Свято-Іванівській лаврі на львівському Кайзервальді; Святоуспенській лаврі в Уневі; Чоловічому монастирі святого Івана Хрестителя у Зарваниці; Святоандреївському скиті в Підлютому на Станіславщині; монаших домах у Коро-

стові на Сколівщині; монашому осередку студитів у Дорі на Гуцульщині; жіночому монастирі Покрови Пресвятої Богородиці у Якторові з дочірніми домами у Брюховичах біля Львова, Гаях біля Тернополя, у самому Львові (вулиця Убоче, 4), у Перемишлянах, Підгайцях і Уневі.

Більшість згаданих місць постали завдяки отцю Климентію, згідно із задумом митрополита Андрея. Рабин Давид Кахане описував особливу роль Шептицького-молодшого в організації своєрідного "Ноевого ковчега": монастирі Студитів під проводом отця Климентія стали порятунком для переслідуваних у часи Голокосту.

Без могили

Року 1996 року Климентія Шептицького оголосили "Праведником народів світу" за порятунок євреїв у період Голокосту.

У вересні 2000 року монахи-студити Унівської Святоуспенської лаври встановили кам'яний хрест із пам'ятним написом та світлиною свого архимандрита на Владимирському цвинтарі в Росії. Хоча самої могили блаженного священномученика не знайдено й досі.

27 червня 2001 року Папа Римський Іван Павло II беатифікував отця Климентія Шептицького. Це відбулося у Львові під час офіційного візиту Святішого Отця в Україну.

У листопаді 2008 року президент Польщі Лех Качинський у Варшаві вручив ієромонахові Венедиктові (Алексійчуку), тодішньому ігуменові Святоуспенської лаври в Уневі, посмертну державну нагороду блаженному священномученикові Климентію — "Орден Відродження Польщі", або Polonia Restituta.

У жовтні 2010 року монахи Студійського уставу привезли з України до Владимира ще один пам'ятний хрест, виготовлений із червоного каменю, із написом та фотографією блаженного священномученика Климентія (Шептицького) та встановили його біля тюремної стіни, на місці поховання в'язнів.

У грудня 2016 року Музеєві народної архітектури та побуту у Львові, який створила радянська влада на місці Свято-Іванів-

ської лаври, що заснували брати Шептицькі, присвоїли ім'я блаженного Климентія Шептицького.

У лоні Греко-Католицької Церкви є три парафії блаженного Климентія Шептицького. Одна стоїть у Львові — храм священномученика Климентія Шептицького, настоятелем якого є студит ієромонах Севаст'ян (Дмитрух). Дві інші парафії — у Німеччині: у містах Франкфурт-на-Майні та Дармштадті. Церква під покровом блаженних Климентія Шептицького і Леонтія Федорова є також на території комплексу Унівського монастиря-лаври.

Життя Казимира графа Шептицького — блаженного священномученика Климентія Шептицького — важливе і для світських, і для духовних осіб. Його приклад є повчальним для політиків, підприємницький хист — для бізнесменів, жертвовність — для чернецтва. Для українця він залишатиметься ієромонахом і братом Митрополита, для поляка — аристократом, для німця — австрійським політиком, а для юдея — Праведником народів світу.

Митрополит Андрей у "Слові до молоді" настановляв: нація не може дозріти в одному поколінні – це вимагає праці й відданості кількох поколінь. "Народи не доходять до мужеського віку працею одного покоління. На це треба довгої, важкої праці многих поколінь, треба зв'язку тих поколінь не тільки в найближчих ідеалах, але бодай чи не в усіх засобах, якими бажають досягнути ці ідеали. Людина — бачите, дорогі, — це єство дуже дрібне й дуже немічне. І далекий від правди той, хто про себе думає, що є великий та могутній. У наших руках лише одна хвилина існування нашої нації. Якщо у тій хвилині не зв'яжемо нашої праці з тими, що були перед нами, і коли ті, що прийдуть після нас, знову свою працю у своїх хвилинах не зв'яжуть із нашою працею і з працею тих, що були перед нами, — тоді яку ж ціль осягне нація, хоч би й протягом століть?" — наголошував митрополит Андрей.

Розклад богослужінь

Понеділок 05.05 – Мучениці Ірини; Преподобного Никифора, ігумена Мидікійського.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
12:00 – Молебен за Україну
18:00 – Вечірня і Молебен до Богородиці

Вівторок 06.05 – Праведного і багатостраждального Йова.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня і Молебен до Богородиці

Середа 07.05 – Спогад про явлення на небі знамення чесного Хреста у Єрусалимі; Мученика Акакія.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня і Молебен до Богородиці
19:00 – Біблійне коло

Четвер 08.05 – Апостола і Євангелиста Йоана Бого- слова; преподобного Арсенія Великого.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня і Молебен до Богородиці

П'ятниця 09.05 – Перенесення мощей св. Миколая Чудотворця з Мир до міста Барі; Пророка Ісай; мученика Христофора.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня і молебен за здоров'я

Субота 10.05 – Апостола Симона Зилота.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня і Утрення. **НАЖИВО від Живе ТБ**

Неділя 11.05 – Неділя IV після Пасхи – Розслабле- ного – Рівноапостольних Кирила і Методія, учителів слов'ян; священномученика Мокія.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
11:00 – Божественна Літургія. **НАЖИВО від Живе ТБ**
18:00 – Вечірня і Молебен до Богородиці

05 травня відзначає уродини Глава та Отець УГКЦ Блаженніший Святослав. Дякуємо Богові за дар життя Блаженнішого та молимося, щоб в любові та мудрості Ви провадили вірних до Того, Хто дає спасіння.

Дякуємо за дар служіння!

06 травня, відзначає річницю свячень о. Андрій Нагіряк - протопресвітер Київ-Лівобережного протопресвітерства, сотрудник Патріаршого собору Воскресіння Христового у м. Києві.

Вітаємо о. Андрія й бажаємо щоб те зерно добра і божої любові, які ви засіваєте в серця людей, давало рясні плоди. Здоров'я вам та натхнення служити Богові й людям.

06 травня свій День народження святкує диякон Патріаршого собору Воскресіння Христового у м. Києві Юрій Вольбин. Многая літа, отче-дияконе.

Душпастирі тижня

о. Андрій Гах - (093) 153 41 05
о. Віталій ХРАБАТИН - (098) 749 95 58

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,
о. Григорій Березюк
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA973052990000026004006804715
рахунок в УАН/980
Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776
у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

privat24 sobor.ugcc.church

@sobor.voskresinnia

cathedral.ugcc@gmail.com

t.me/sobor_voskresinna

(067) 653-07-31

† Адміністратор о. Андрій Боднарук (096) 594 95 91

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна